

[Christmas Møller.]

Jeg vil altsaa gerne over for de Betragtninger, der er anstillet angaaende den økonomiske Politik, som maa føres her i Landet under de nuværende Forhold, sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at naar det ærede Medlem sagde, at vi ikke havde nogen Valutacentral under sidste Krig, saa tror jeg, at det ærede Medlem gaar langt ud over, hvordan man med Rette kan skildre Forholdene dengang, for Tilstanden med 7. August-Loven og en Række andre Foranstaltninger var af en saadan Karakter, at Statsmagten kunde gribe ind og greb voldsomt ind. Naar det ærede Medlem udtaler sig om den økonomiske Situation her i Landet, som han gør, uden at tage fjerneste Hensyn til, at vore Eksportvarer er steget relativt lidt i Pris, medens vore Importvarer, hvis vi gaar ud fra Priserne her i Landet, er steget med 60 pCt., og hvis vi gaar ud fra Priserne frit om Bord i Produktionslandet, er steget med vel 25—30 pCt., ja, saa er der overhovedet ikke Mulighed for nogen Drøftelse med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen maa jeg maaske blot have Lov til at sige, at jeg tror, at Handelen meget vil have sig frabedt, at man fra Eksporterhvervenes Side mener, at den nuværende Ordning skulde være til særlig Gavn for Handelen. Jeg tror, at man vil gøre ganske andre Betragtninger gældende, og jeg kan godt sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at fra særlig handelskyndig Side inden for mit Parti er der mange Gange, naar vi har behandlet Valutaloven, gjort den Betragtning gældende, at man ikke i og for sig havde det fjerneste imod, at Landbruget administrerede Valutaen, for saa vilde det sikkert ikke gaa bedre i Henseende til, hvad man vilde faa for den, end det gaar nu.

Men den Opgave, der foreligger her for Tinget i Dag, er jo ikke den at drøfte hele Spørgsmaalet om Valutaloven og Valutasyttemet og den økonomiske Politik, der skal føres her i Landet. Opgaven er den rent bundne: hvorledes man skal stille sig til Spørgsmaalet om Overdragelse af Valutaattester og Avance for dem.

Jeg vil da gerne begynde med at sige, at det er efter vor Opfattelse klart, at naar

man i et saa langt Tidsrum som fra 1932 til 1939—40 har haft det bundne System i alt Fald inden for mange Varegrupper, at der paa Grundlag af Importørernes Importtal i 1931 tildeles Valutaattester frem gennem Aarene, saa betyder det, at i Løbet af disse 7—8 Aar foregaar der ikke helt det normale Liv inden for de paa-gældende Erhvervsgræne, som ellers foregaar, at Firmaer udvider, og at Firmaer maa indskrænke. I Løbet af en saadan Periode paa 7—8 Aar eller 8—9 Aar, som vi nu har gennemlevet, kommer man derved selv-sagt til den Stilling, at hele det normale Liv, som skulde foregaa inden for Branchen, og hvorved den dygtigere klarer sig bedre og gaar frem, medens den mindre dygtige gaar tilbage — at alt dette er, om jeg saa maa sige, i hvert Fald i nogen Grad frosset fast. Vi ser det ogsaa ganske overordentlig tydeligt i et Spørgsmaal som det om nye Importører, som ogsaa har voldt store Vanskeligheder i hele Perioden.

Det, det da gælder om, naar man har et saadant System — og det er jo det, vi maa gaa ud fra —, er, at man i saa ringe Udstrækning som overhovedet muligt faar Besværligheder og Fejl inden for det, hvorved man gaar velerhvervede Interesser for nær eller f. Eks. opretholder Valutaattest-tildelingen til Personer, om hvilke man vil sige, at havde man først indført Systemet i 1938 eller 1939, vilde de paagældende ganske utvivlsomt for deres Forretningers Vedkommende have gennemlevet en Tilværelse, saaledes at de ingen Attester skulde have. Ud fra hele denne Betragtning kan det sikkert være rimeligt at sige, at der maaske en Gang imellem burde finde en generel Gennemgang Sted af selve Valutaattestmod-tagerne, saaledes at man kunde søge at rette de Fejl, som ganske simpelt ikke kan undgaa at komme, alt efter som Aarene gaar.

Med Hensyn til det principielle Spørgsmaal, om det skal være tilladt at overdrage Valutaattester, eller det ikke skal det, kan man vel sige, at Lovgivningsmagten gennem Aarene har stillet sig paa begge Standpunkter eller, om man vil, paa tre: fra Forbud over at se igennem Fingrene med det til Tilladelse, idet vi i Dag, saaledes som Handelsministeren rigtigt har udviklet det paa Grundlag af Bekendtgørelsen af 22. December 1937, staar rent retsligt paa det